

Sygn. akt: I 1 C 1062/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 06 września 2016 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. W.**

przeciwko **Poczta Polska Spółce Akcyjnej z (...) w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Poczta Polska Spółki Akcyjnej z (...) w W. na rzecz powoda A. W. kwotę 5 383,64 złotych (pięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt trzy złote sześćdziesiąt cztery grosze);

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego Poczta Polska Spółki Akcyjnej z (...) w W. na rzecz powoda A. W. kwotę 232 złotych (dwieście dwadzieścia trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 kwietnia 2014 roku powód A. W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego Poczta Polska Spółki Akcyjnej z (...) kwoty 5 900 złotych oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dnia 10 grudnia 2013 roku nadał za pośrednictwem pozwanego, za pobraniem kwoty 5 400 złotych, przesyłkę o numerze (...), w której znajdował się złoty zegarek próby 750 firmy (...) z 1968 roku o wartości około 5 900 złotych wraz z dokumentem autentyczności. Przesyłka była zapakowana w karton i oklejona taśmą, sam zaś zegarek znajdował się w skórzanym etui i zabezpieczony był dodatkowo folią bąbelkową. Nabywca zegarka R. W. w dniu 12 grudnia 2013 roku poinformował powoda, że w dostarczonej mu poprzedniego dnia paczce, zamiast powyższego zegarka, znajdowała się tania chińska podróbka. Powód w dniu 13 grudnia 2013 roku otrzymał zwrot swojej przesyłki z wyraźnymi śladami przepakowywania paczki i z inną zawartością. Przeprowadzone przez pozwanego postępowanie wyjaśniające wykazało nieprawidłowości w zakresie doręczenia przedmiotowej przesyłki, wobec czego pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 100 złotych.

W odpowiedzi na pozew pozwany Poczta Polska Spółka Akcyjna z (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc niewykazanie przez powoda zasadności roszczenia tak co do zasady, jak i wysokości.

W uzasadnieniu pozwany potwierdził, iż świadczył dla powoda usługę przesyłki P. E. standard numer (...), która nadana została w dniu 10 grudnia 2013 roku w Urzędzie Pocztowym (...) na adres: R. W., (...), (...)-(...) M.. Pozwany wskazał, iż dnia 11 grudnia 2013 roku pracownik pozwanego – kurier G. W. doręczył żonie adresata R. W. prawidłowo zapakowaną przesyłkę, przy czym przez pomyłkę pobrał za nią kwotę 540 złotych, zamiast kwoty 5 444,28 złotych. Kiedy zorientował się, że pobrał zbyt małą wartość przesyłki, po około godzinie wrócił pod wskazany adres. Na miejscu zastał R. W., który oświadczył, że rezygnuje z zakupu towaru z powodu jego niezgodności ze złożonym zamówieniem, wobec czego kurier zwrócił wcześniej zainkasowaną kwotę. Następnie wraz z żoną R. W. zapakował w pierwotne opakowanie przyniesiony przez R. W. i owinięty folią zegarek i ostatecznie przekazał tę przesyłkę do zwrotu. Powód podczas odbioru zwróconej przesyłki (wiedząc już o zaistniałych okolicznościach) kwestionował, oprócz podmiiany zawartości przesyłki, jedynie uszkodzenie przesyłki. W związku z tym, że doręczający podczas pełnienia obowiązków służbowych popełnił błąd zarówno w zakresie pobranej kwoty, jak i przyjmując z powrotem doręczoną przesyłkę, doszło do formalnych nieprawidłowości przy doręczaniu przesyłki, polegających także na naruszeniu pierwotnego zamknięcia przesyłki, co potwierdzone zostało w wyniku przeprowadzonego w sprawie postępowania reklamacyjnego. Pozwany, powołując się na § 42 ust. 5 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 2 pkt 1 Regulaminu świadczenia usługi (...), mówiącego o tym, że w przypadku ubytku zawartości przesyłki, przysługuje odszkodowanie w pełnej wysokości, jednak nie wyższej niż zadeklarowana wartość, wskazał iż zapis ten nie miał zastosowania w odniesieniu do powoda, bowiem przesyłka nie miała zadeklarowanej wartości. Pozwany wskazał także, iż z tytułu odszkodowania przyznał powodowi kwotę 100 złotych jako maksymalne odszkodowanie za przesyłkę o niezadeklarowanej wartości oraz podniósł, iż kwota pobrania nie jest równoznaczna z podaniem wartości przesyłki, przez co nie może mieć wpływu na wysokość odszkodowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 grudnia 2013 roku A. W. nadał w Urzędzie Pocztowym (...) przesyłkę o numerze (...), zawierając tym samym z Poczta Polska Spółką Akcyjną z (...) w W. umowę o świadczenie usługi (...), na podstawie której Poczta Polska Spółka Akcyjna z (...) w W., za pobraniem kwoty 5 400 złotych, zobowiązała się do doręczenia powyższej przesyłki jej adresatowi – R. W., pod wskazany adres, tj. Wybudowanie 90, (...)-(...) M..

W treści dokumentu potwierdzenia nadania przesyłki, poza wskazaniem kwoty pobrania – 5 400 złotych, nie zamieszczono informacji dotyczącej wartości przesyłki.

niesporne, a nadto: potwierdzenie nadania – k. 12 akt

Zawartość przesyłki stanowił złoty zegarek próby 750 firmy (...) z 1968 roku o wartości około 5 900 złotych wraz z dokumentem autentyczności. Przesyłka została przez jej nadawcę – A. W. odpowiednio zabezpieczona, zapakowana w karton opakowany papierem pakowym i oklejona taśmą, a w chwili doręczenia nie nosiła ona śladów uszkodzenia bądź ingerencji osób trzecich.

zrzut ekranu komputera przedstawiający wystawienie zegarka na aukcję w serwisie allegro.pl – k. 13 akt, zdjęcie zegarka – k. 22 i 23 akt, zeznania J. H. – k. 112-113 akt, zeznania świadka G. W. – k. 264 akt

Dnia 11 grudnia 2013 roku kurier G. W. doręczył wyżej opisaną przesyłkę żonie adresata R. W., która potwierdziła odbiór przesyłki na przekazie pocztowym.

W momencie doręczania przesyłki kurier omyłkowo pobrał za tę przesyłkę opłatę w wysokości 540 złotych, zamiast kwoty rzeczywiście należnej – 5 444,28 złotych, na którą składały się: kwota pobrania, tj. 5 400 złotych i opłata za nadanie, tj. 44,28 złotych.

Przesyłka nie była otwierana w obecności kuriera.

niesporne, a nadto: oświadczenie G. W. – k. 106 akt, zeznania świadka G. W. – k. 264 akt, zeznania świadka E. W. – k. 335 akt, zeznania świadka W. K. – k/ 249-250 akt

W okresie około pół godziny od doręczenia przesyłki, kurier G. W. powrócił pod adres R. W. celem prawidłowego uregulowania płatności za dostarczoną przesyłkę, w szczególności wyrównania różnicy między kwotą omyłkowo przez niego pobraną a kwotą należną do zapłaty.

Po przybyciu kuriera, R. W. oświadczył, iż rezygnuje z przyjęcia przesyłki z uwagi na to, że jej zawartość jest niezgodna z umową zawartą z A. W. i chce dokonać zwrotu przesyłki.

W związku z powyższym, kurier G. W. zwrócił R. W. pobraną uprzednio kwotę 540 złotych, zaś przyniesiony przez R. W. i owinięty folią zegarek, włożył do pierwotnego opakowania, oklejając złącza kartonu taśmą klejącą. Na przekazie pocztowym zamieszczona została adnotacja o odmowie przyjęcia przesyłki. Tak zabezpieczoną przesyłkę kurier przekazał do zwrotu.

niesporne, a nadto: oświadczenie G. W. – k. 106 akt, zeznania świadka G. W. – k. 264 akt, zeznania świadka E. W. – k. 335 akt, zeznania świadka W. K. – k/ 249-250 akt

W dniu 12 grudnia 2013 roku R. W. telefonicznie poinformował A. W., że w paczce, doręczonej mu około godziny 18 dnia poprzedniego, zamiast umówionego zegarka, znajdowała się jedynie „tania, chińska podróbka”, wobec czego dokonał zwrotu przesyłki.

zeznania powoda A. W. – protokół rozprawy z dnia 12 stycznia 2016 roku – k. 270 (zapis cyfrowy 00:06:43-00:25:15)

W dniu 13 grudnia 2013 roku A. W. otrzymał zwrot przesyłki, z wyraźnymi śladami jej przepakowania, w której zamiast załączonego przez niego zegarka, znajdował się zegarek marki „ (...)’OR”. W chwili doręczania, przesyłka była opakowana – bez dostępu do jej zawartości, opakowanie nie było uszkodzone.

A. W. uiścił opłatę za nadanie i zwrot przesyłki w wysokości 83,64 złotych.

zeznania powoda A. W. – protokół rozprawy z dnia 12 stycznia 2016 roku – k. 270 (zapis cyfrowy 00:06:43-00:25:15), zeznania J. H. – k. 112-113 akt, zdjęcie zegarka – k. 24 akt, oświadczenie listonosza T. P. – k. 103 akt

W dniu 13 grudnia 2013 roku sporządzono protokół odbioru zwrotu przesyłki, który podpisany został przez odbiorcę – A. W., doręczającego – T. P. i świadka przy otwieraniu przesyłki – J. H.. W treści protokołu wskazano, iż po otwarciu paczki, jej zawartość stanowił tani chiński zegarek zamiast złotego zegarka marki S..

W dniu 13 grudnia 2013 roku A. W. zgłosił sprawę na Policji. Następnie złożył reklamację w Centrum (...) Poczty Polskiej Spółki Akcyjnej z (...) w W..

protokół odbioru zwrotu – k. 97 akt, spis i opis rzeczy – k. 14 akt, zeznania powoda A. W. – protokół rozprawy z dnia 12 stycznia 2016 roku – k. 270 (zapis cyfrowy 00:06:43-00:25:15), zeznania J. H. – k. 112-113 akt

W odpowiedzi na zgłoszoną reklamację, pismem z dnia 13 stycznia 2014 roku Poczta Polska Spółka Akcyjna z (...) w W. wskazała, iż postępowanie wyjaśniające przeprowadzone w sprawie pozwoliło na stwierdzenie nieprawidłowości podczas doręczania przesyłki, w wyniku których mogło dojść do zamiany zawartości przesyłki. Jednocześnie Poczta Polska Spółka Akcyjna z (...) w G. poinformowała A. W., iż wskutek niewskazania przez niego wartości przesyłki, na podstawie § 4 ust. 2 pkt 1 Regulaminu świadczenia usługi (...), tytułem odszkodowania przyznana mu została kwota 100 złotych.

Powyższa kwota wypłacona została A. W..

niesporne, a nadto: odpowiedź na reklamację z dnia 13 stycznia 2014 roku – k. 15–15v akt, potwierdzenie wypłaty kwoty odszkodowania – k. 16 akt

Od powyższej decyzji A. W. wniósł odwołanie do Biura Jakości Usług i (...) w Centrali Poczty Polskiej Spółki Akcyjnej z (...) w W., w którym zażądał zwrotu przynajmniej wartości pobrania, tj. kwoty 5 400 złotych oraz zwrotu kosztów uiszczonych za przesyłkę.

niesporne, a nadto: odwołanie – k. 69-71 akt, pismo uzupełniające – k. 67 akt

Decyzją II instancji z dnia 11 lutego 2014 roku Poczta Polska Spółka Akcyjna z (...) w W. podtrzymała pierwotne rozstrzygnięcie. W treści pisma wskazano, iż mimo ujawnienia formalnych nieprawidłowości przy doręczaniu reklamowanej przesyłki, polegających na otwarciu przesyłki, która ostatecznie została zwrócona, po ponownym jej zamknięciu, brak jest podstaw do uznania wniesionego odwołania za uzasadnione.

niesporne, a nadto: odpowiedź na odwołanie – k. 17- 17-v akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny będący podstawą rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci wskazanych powyżej dokumentów, przedłożonych przez strony w toku postępowania, dowodu z zeznań świadków: J. H., W. K., G. W. i E. W. oraz dowodu z zeznań powoda A. W..

Odnosząc się do poszczególnych dowodów, wskazać należy, iż dokumenty przedłożone przez strony w toku postępowania, Sąd uznał za w pełni wiarygodne i niebudzące wątpliwości co do ich autentyczności, jak i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron postępowania, zatem – brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, albowiem nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Odnosząc się do zeznań świadków, a w pierwszej kolejności do zeznań świadka J. H., wskazać należy, iż Sąd oparł się na nich w zakresie, w jakim świadek potwierdziła, że zawartość przesyłki nadanej przez powoda A. W., stanowił złoty zegarek firmy (...), który zapakowany został w skórzane etui, owinięty folią bąbelkową i włożony do kartonu, owiniętego papierem pakowym i że tak przygotowaną przesyłkę powód skierował do wysłania, a nadto w zakresie dotyczącym okoliczności zwrotu paczki, w której ten zegarek został wysłany, zwłaszcza widocznych śladów ingerencji osób trzecich w opakowanie oraz zawartości zwróconej przesyłki, tj. tego, iż przesyłka ta zawierała inny niż zapakowany pierwotnie zegarek, bez dokumentu autentyczności. Sąd miał przy tym na uwadze, iż J. H. jest partnerką powoda, a zatem osobą bezpośrednio zainteresowaną rozstrzygnięciem sprawy na jego korzyść, niemniej jednak, zdaniem Sądu, okoliczność ta sama w sobie mogła prowadzić do zdyskredytowania zeznań tego świadka, tym bardziej, iż zeznania te były spójne, logiczne i znajdowały odzwierciedlenie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, a jednocześnie pozwany nie przedstawił Sądowi żadnych dowodów, które wiarygodność jej twierdzeń by podważały.

Sąd oparł się także na zeznaniach świadka W. K., który w związku ze zgłoszoną przez powoda reklamacją bezpośrednio brał udział w czynnościach zmierzających do ustalenia okoliczności związanych z doręczoną przesyłką i jej zwrotem uznając, iż świadek ten zeznawał w sposób spójny i konsekwentny, zaś jego zeznania korelowały z pozostałym materiałem dowodowym. W szczególności wskazany wyżej świadek potwierdził okoliczności związane z tym, iż przedmiotowa przesyłka nie została doręczona adresatowi w sposób prawidłowy, zaś nieprawidłowości w tym zakresie polegały w szczególności na zbyt niskiej kwocie pobranej przez doręczyciela w momencie wydawania przesyłki, jak też na przyjęciu do zwrotu paczki, która uprzednio została doręczona i rozpakowana przez adresata – R. W..

Odnosząc się do zeznań świadka G. W., Sąd uznał je za istotne przede wszystkim w zakresie, w jakim zeznania te potwierdzały, iż przesyłka nadana przez powoda zapakowana była w odpowiedni sposób i że przesyłkę tę świadek uprzednio doręczył żonie adresata, przy czym w momencie jej doręczenia pobrał za nią zbyt niską kwotę. Ponadto Sąd uwzględnił te zeznania także w zakresie, w jakim odnosiły się do okoliczności związanych ze zdarzeniami, które nastąpiły już po doręczeniu przedmiotowej przesyłki, w szczególności w zakresie, w jakim świadek potwierdził, iż

po powrocie pod adres R. W. celem wyjaśnienia zaistniałej pomyłki i pobrania prawidłowej kwoty za przesyłkę, ostatecznie – wobec oświadczenia R. W. o niezgodności zakupionego towaru z umową – zwrócił adresatowi wcześniej pobraną kwotę, zapakował zwrócony zegarek do kartonu, stanowiącego pierwotne opakowanie przesyłki, oklejając złącza kartonu taśmą klejącą i przekazał przesyłkę do zwrotu. Sąd dał wiarę tym zeznaniom w całości, bowiem były one spójne, logiczne oraz pozostawały w korelacji z poczynionymi w niniejszej sprawie przez Sąd ustaleniami.

Sąd dał wiarę w całości także zeznaniom świadka E. W., na podstawie których potwierdzona została okoliczność odebrania w dniu 11 grudnia 2013 roku przez nią paczki o numerze (...), wręczenia kurierowi żądanej przez niego kwoty pobrania za przesyłkę oraz zwrócenia przesyłki kurierowi – po jego powrocie celem pobrania prawidłowej wartości przesyłki oraz po ponownym zapakowaniu przesyłki poprzez włożenie do niej uprzednio wyjętego zegarka. W pozostałym zakresie Sąd uznał jej zeznania za nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia, świadek ten nie była bowiem obecna ani w czasie, gdy jej mąż odpakowywał przesyłkę, ani w czasie, gdy była ona ponownie pakowana.

Sąd nie przeprowadził dowodu z zeznań świadka R. W., jak bowiem wynikało z odpisu skróconego aktu zgonu numer 33/2014 wydanego przez kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w M., przesłanego do Sądu na podstawie zarządzenia z dnia 29 kwietnia 2015 roku, świadek R. W. zmarł w dniu 13 lutego 2014 roku.

Odnosząc się do zeznań powoda A. W. wskazać należy, iż Sąd oparł się na nich w całości uznając, iż brak było podstaw do odmowy dania wiary tym zeznaniom, zwłaszcza że powód zeznał w sposób konsekwentny, logiczny, spójny oraz zbieżny z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach niniejszej sprawy.

Powyższy stan faktyczny był w zasadzie niesporny między stronami, w szczególności strony nie kwestionowały tego, iż w dniu 10 grudnia 2013 roku powód A. W. nadał w Urzędzie Poczty (...), przesyłkę za pobraniem kwoty 5 400 złotych, której zawartość stanowił złoty zegarek próby 750 firmy (...) z 1968 roku wraz z dokumentem autentyczności. Strony nie kwestionowały również tego, iż usługa pocztowa została wykonana przez pozwanego, w szczególności że przesyłka ta została doręczona pod wskazany adres odbiorcy. Co istotne, brak było także wątpliwości, iż w trakcie doręczenia przedmiotowej przesyłki doszło do nieprawidłowości polegających w szczególności na pobraniu przez doręczyciela zbyt niskiej wartości przesyłki oraz ponownym zapakowaniu uprzednio doręczonej przesyłki i jej zwrocie do nadawcy, co w sposób wyraźny potwierdzone zostało w drodze przeprowadzonego przez pozwanego postępowania reklamacyjnego. Strony nie kwestionowały także tego, iż w wyniku tego postępowania, reklamacja powoda uznana została za uzasadnioną, zaś powód – wobec stwierdzonych nieprawidłowości w doręczeniu przedmiotowej przesyłki – otrzymał odszkodowanie w kwocie 100 złotych na podstawie zapisu § 4 ust. 2 pkt 1 Regulaminu świadczenia usługi (...).

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy powód, wobec stwierdzonych i przyznanych przez pozwanego nieprawidłowości w wykonaniu usługi, był uprawniony do żądania od pozwanego kwoty odszkodowania w wysokości żądanej pozwem, a także do ustalenia podstaw odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającym zakresie.

W niniejszej sprawie powód A. W. domagał się zasądzenia od pozwanego Poczty Polskiej Spółki Akcyjnej z (...) w W. kwoty 5 900 złotych i kosztów procesu, swoje roszczenie wywodząc z zawartej między stronami umowy o świadczenie usług, polegającej w szczególności na dostarczeniu przesyłki nadanej przez powoda w dniu 10 grudnia 2013 roku w Urzędzie Poczty (...), która to przesyłka wróciła do niego z widocznymi śladami przepakowania i inną zawartością, a tym samym – z tytułu nienależytego wykonania usługi.

Pozwany Poczta Polska Spółka Akcyjna z (...) w W., kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu, powoływał się przede wszystkim na to, iż powód nie wykazał zasadności swojego roszczenia – tak co do zasady, jak i wysokości, konsekwentnie wskazując, iż za naruszenie zasad doręczania przedmiotowej przesyłki, która była przesyłką o niezadeklarowanej wartości, w myśl § 42 ust. 5 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 2 pkt 1 Regulaminu świadczenia usługi (...), powodowi wypłacona została maksymalna kwota odszkodowania w wysokości 100 złotych. Wobec powyższego

żadna inna kwota nie była powodowi należna, jako że odpowiedzialność pozwanej wynikała wprost z przytoczonych postanowień regulaminu.

Przechodząc do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy w pierwszej kolejności należało wskazać, że do stosunku prawnego łączącego strony tego postępowania zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 23 listopada 2012 roku Prawo Pocztowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 1113), a w szczególności wydany na podstawie art. 21 tej ustawy – Regulamin świadczenia usługi (...), jak również przepisy ustawy Kodeks cywilny.

Zgodnie z § 42 ust. 4 pkt 2 Regulaminu świadczenia usługi (...) usługę uważa się za nienależyte wykonaną m. in. w przypadku ubytku lub uszkodzenie zawartości przesyłki. Zgodnie zaś z § 42 ust. 5 regulaminu, z zastrzeżeniem § 47 ust. 6, z tytułu nienależytego wykonania usługi przysługuje odszkodowanie:

1. w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 – w żądanej wysokości, jednak nie wyższej niż dwukrotność opłaty za usługę,
2. za opóźnienie przesyłki P. Kurier Bezpośredni – w żądanej wysokości, jednak nie wyższej niż dwukrotność opłaty za usługę,
3. za ubytek zawartości lub uszkodzenie zawartości przesyłki – w żądanej wysokości, jednak nie wyższej niż zadeklarowana wartość przesyłki.

Stosownie natomiast do § 4 ust. 2 pkt 1 regulaminu, jeżeli zwykła wartość rzeczy zawartych w przesyłce:

1. nie przekracza 100 złotych i nadawca nie zadeklarował wartości przesyłki – przesyłkę taką traktuje się jako przesyłkę z zadeklarowaną wartością 100 złotych,
2. przekracza 100 złotych i nadawca zadeklarował wartość przesyłki – przesyłkę taką traktuje się jako przesyłkę z zadeklarowaną wartością o wartości podanej przez nadawcę, z zastrzeżeniem pkt 3,
3. przekracza 100 złotych, ale nadawca nie zadeklarował wartości, tylko dokonał ubezpieczenia przesyłki zgodnie z zasadami określonymi w o.w.u. i cenniku albo pisemnej umowie – przesyłkę taką traktuje się jako przesyłkę z zadeklarowaną wartością 100 złotych objętą ubezpieczeniem do wskazanej przez nadawcę kwoty.

Analizując treść powyższych zapisów Regulaminu świadczenia usługi (...) należy wskazać, iż żadna z tych sytuacji nie odnosi się do niniejszej sprawy. Dodatkowo, zdaniem Sądu pozwany, nie miał racji twierdząc, iż wyłącznie te zapisy mogą stanowić o jej odpowiedzialności odszkodowawczej. W niniejszej sprawie bezspornym (bo na żadnym etapie niekwestionowanym) było bowiem, iż zawartość nadanej przez powoda przesyłki stanowił złoty zegarek, którego wartość była oczywiście wyższa od kwoty 100 złotych wskazanej w wyżej przytoczonym regulaminie. Jednocześnie, okoliczność, że powód nie zadeklarował w dokumencie nadania przesyłki wartości tej przesyłki, będącej przedmiotem łączącej strony umowy, zdaniem Sądu nie może dyskwalifikować jego uprawnienia do żądania odszkodowania z tytułu ubytku jej zawartości.

Powyzsze prowadzi zatem do wniosku, iż odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego wynikać będzie z przepisów ogólnych Kodeksu cywilnego.

Zgodnie z treścią art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Stosownie zaś do treści art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Zgodnie z § 2 tego przepisu, w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Wskazać należy, iż dla ustalenia odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy niezbędne jest wykazanie istnienia kilku przesłanek. Pierwszą z nich jest niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, drugą wyrządzenie szkody, trzecią zaś – związek przyczynowy między niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy a powstałą szkodą.

W odniesieniu do pierwszej z tych przesłanek, w ocenie Sądu całokształt materiału dowodowego, zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadził do ustalenia, ponad wszelką wątpliwość, iż usługa nie została należycie wykonana przez pozwanego. Okoliczność ta nie była kwestionowana przez pozwanego i wynikała wprost również z wewnętrznego postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez pozwanego. Jednocześnie, nie ulegało zdaniem Sądu wątpliwości, iż istniał związek przyczynowy między nieprawidłowościami w zakresie doręczenia przesyłki, w szczególności przejawiającymi się w odebraniu przesyłki doręczonej uprzednio żonie adresata i po rozpakowaniu jej zawartości, ponownym zapakowaniu zawartości wskazanej przez odbiorcę i zwrocie takiej przesyłki nadawcy – powodowi a poniesioną przez powoda szkodą w postaci zamiany wartościowego zegarka będącego przedmiotem przesyłki (czego pozwana nie kwestionowała na żadnym etapie postępowania) na zegarek o niewielkiej wartości.

Jednocześnie, w ocenie Sądu, w oparciu o zapisy regulaminu stosowanego przez pozwanego niemożliwym jest ustalenie wartości nadanej przesyłki, której zawartość przewyższa wartość 100 złotych, zaś nadawca nie zadeklarował jej wartości, ani nie dokonał jej dodatkowego ubezpieczenia. W tych zatem sytuacjach ciężar dowodu co do wartości rzeczy znajdujących się w nadanej przesyłce spoczywa na nadawcy (powodzie). Tak też było w niniejszej sprawie. Powód zawierając umowę z pozwanym, nie deklarując wartości przesyłki i nie ubezpieczając jej, czynił to na własne ryzyko, przy czym zdaniem Sądu w oparciu o zaoferowany materiał dowodowy powód wykazał, że wartość przesyłki wynosiła 5 400 złotych.

Należy zgodzić się z pozwanym, że wskazana kwota pobrania nie może być utożsamiana z zadeklarowaną wartością przesyłki, co stanowi kolejną dodatkowo płatną usługę, z którą wiążą się dodatkowe wymagania, m. in. co do odpowiedniego opakowania przesyłki, niemniej jednakże w oparciu o zeznania powoda oraz treść wypełnionego przez powoda listu przewozowego, Sąd przyjął, że wartość tej przesyłki odpowiadała wartości pobrania. Jak bowiem wynikało z zeznań powoda, nabywca R. W. zgodził się zapłacić za oferowany na portalu allegro.pl zegarek kwotą 5 400 złotych, co zdaniem Sądu uzasadnia wnioski o przypisaniu takiej właśnie wartości temu przedmiotowi (skoro taka była cena sprzedaży tego zegarka). Jednocześnie, w ocenie Sądu, nie sposób przyjąć, iż wartość zegarka wysłanego przez powoda A. W. wynosiła kwotę 5 900 złotych, brak jest bowiem jakichkolwiek przesłanek do przyjęcia tej właśnie wartości.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że pozwany określając należne powodowi odszkodowanie niewłaściwie zastosował § 4 Regulaminu świadczenia usługi (...) i w ocenie Sądu zgodnie z treścią art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany jest do naprawienia wyrządzonej szkody w pełnej wysokości, tj. 5 400 złotych oraz zwrócenia powodowi kosztów nadania przesyłki (83,64 złotych). Z uwagi na to, że pozwany wypłacił już powodowi kwotę 100 złotych, do zapłaty pozostała kwota 5 383,64 złotych tytułem odszkodowania uzupełniającego. W związku z powyższym, Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 361 § 1 i 2 k.c. zasądził od pozwanego Poczta Polska Spółki Akcyjnej z (...) w (...) na rzecz powoda A. W. kwotę 5 383,64 złotych, zaś w pozostałym zakresie, na podstawie art. 6 k.c. a contrario, powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 232 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (jako że powód wygrał sprawę w 93%).

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego,

3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.

G., dnia 05 października 2016 roku